

ແຜນການສອນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 1 ຕຸລາ 2006 (10-1-2006)

ຈົ່ງຢຶດຖືເອົາຄວາມຈິງ

ຂໍ້ພຣະຄົມພີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕມທ 1:3-7

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມພີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຫລີກເວັ້ນຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມລົງເຫມືອນຢ່າງເຮືອແຕກ ໂດຍໃຫ້ຕັ້ງ
ຫນັ້ນຕາມຄວາມເຊື່ອທີ່ຜັງໄວ້ໃນຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະຄຸນເທົ່ານັ້ນ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໄດ້ມີຊີວິດອັນຖືກຕ້ອງແທ້ຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າຄວາມຄິດອັນຜິດຈະທຳໃຫ້ຄວາມເຊື່ອອ່ອນແອລົງ.
- ພິສູດວ່າບາດກ້າວທີ່ທ່ານຈະທຳນັ້ນແມ່ນເພື່ອໃຫ້ທ່ານເກີດຄວາມເຊື່ອ ແລະຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອທີ່ແຂງແຮງ.

ການຈັດຕຽມຂອງຄູ

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ກ່ອນເລີ່ມສຶກສາພຣະຄົມພີແລະບົດຮຽນ
2. ອ່ານຂໍ້ພຣະຄົມພີທີ່ໃຊ້ໃນບົດຮຽນ ທີ່ຈະນຳໄປສອນດ້ວຍການຕີກຕອງ, ພິຈາຣະນາ
3. ອ່ານບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນບົດຮຽນທີ່ຈະນຳໄປສອນ
4. ອ່ານ "ແຜນການສອນ", ຫມາຍບ່ອນສຳຄັນໄວ້, ບັບປຸງແກ້ໄຂ, ຖ້າມີເຮືອງປະກອບຫລືຕົວຢ່າງກຳຈິດໄວ້

ແຜນການສອນ

1. ສຳຮວດຈຳນວນນັກຮຽນ ຖາມຂ່າວຫາຜູ້ຂາດເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງຂ່າວຫາແລະອະທິຖານເພື່ອ
2. ຖາມນັກຮຽນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນເຮືອງຫຼັງໃນວັນທີ່ຜ່ານມາ
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນ 2-3 ນາທີ ຈາກປະສົບການຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ຄຳພຍານສັ້ນໆ
4. ອະທິຖານເປີດຫ້ອງຮຽນ, ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຂາດການຮຽນນີ້ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃນການສອນ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະລະວັງຕົວຢ່າງໃດເພື່ອຕໍ່ຕ້ານກັບຄຳສອນປອມ?

ຂັ້ນຕອນທີ 1

ຄຳນຳ:

1. ຜລິດເຈົ້າລາຍການ ຂຽນເປັນປໂຍກກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ຈິງ (ປອມ) ແລ້ວຢາຍໃຫ້ນັກຮຽນ
ຍົກຕົວຢ່າງ: 1. ພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເປັນພຽງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນນຶ່ງ (ບໍ່ຈິງ)
2. ພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຢຊູ ຈະເປັນຜູ້ດຽວກັນໄດ້ຢ່າງໃດ, ພໍກໍຄືພໍ, ລູກກໍຄືລູກ? (ບໍ່ຈິງ)
2. ຄຳຖາມ: ທ່ານໄດ້ເຫັນຄຳເວົ້າ(ຄຳສອນປອມ)ທີ່ບໍ່ຈິງອັນໃດແດ່ທີ່ເຂົ້າມາໃນຄຣິສຕະຈັກ? ຫລືເຂົ້າມາສູ່ຄວາມ
ຄິດຂອງທ່ານເອງ? ທ່ານຮູ້ສຶກສະດວກໃຈບໍ່ທີ່ຈະປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໄວ້? ສະດວກຫລືເປັນຫຼັງຈິງບໍ່?
3. ອະທິບາຍ: ບົດຮຽນໃນນີ້ຈະຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ຈັກຄຳສອນປອມ ແລະທາງທີ່ຈະຢືນຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2

1. ຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຄຳສອນເທັດ (1 ຕີໂມທຽວ 1:3-7)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສັກກອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 1:3-7)
- 2) ນຳພານັກຮຽນອອກຄວາມຄິດເຫັນຄຳເວົ້າຂອງອັດສາວົກໂປໂລໃນຂໍ້ພຣະຄັນພີທີ່ອ່ານມານັ້ນ
- 3) **ອະທິບາຍ:** ໃນການໄຈ້ແຍກໃຫ້ຮູ້ຈັກຄຳສອນປອມນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຄົນມັກສັງເກດ (ຍິ່ງຮູ້ໄດ້) ໂດຍຖາມວ່າຄວາມເຊື່ອນັ້ນພາເຮົາເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ສັຣເສີນພຣະນາມພຣະເຈົ້າ, ມີພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່, ຫລືແມ່ນ "ຂ່າວປະເສີດແທ້" ຫລືບໍ່? **ຄຳຖາມ:** ນອກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວຍັງມີບັນທັດຖານ(ການວັດແທກ) ອັນໃດແດ່ທີ່ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ວັດແທກເພື່ອຈະຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຄຳສອນປອມ?

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 1:3-7

1. ທ່ານສາມາດຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າແມ່ນຄຳສອນປອມ?
2. ມີມາຕະຖານອັນໃດໃນການວັດແທກເພື່ອຕັດສິນໃຫ້ຮູ້ຈັກ ທຸກໆ ຄຳສອນ? ເພາະເຫດໃດ?
3. ການສອນຂ່າວປະເສີດອັນແທ້ຈິງຈະເກີດຜົນຢ່າງໃດ?
4. ຄຳສອນປອມອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນສະທ້ອນອັນໃດແດ່?

ຂັ້ນຕອນທີ 3

2. ຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນ (1 ຕີໂມທຽວ 1:12-17)

- 1) **ເລົ່າເຣື່ອງອັດສາວົກໂປໂລ:** ເນັ້ນເຣື່ອງທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດທີ່ເຜິ່ນກະທຳໃນຊີວິດ ຈົນຕໍ່ມາໄດ້ຍອມຮັບວ່າເຜິ່ນເປັນຄົນບາບ.
- 2) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສັກກອ່ານ 1 ຕີໂມທຽວ 1:12-17. **ອະທິບາຍວ່າ:** ຄົນໃນສມັຍປັດຈຸບັນນີ້ເຫັນໂປໂລເປັນ "ຜູ້ນຳ" saint ຄົນນຶ່ງ, ແລະລົມຄິດເຖິງຄວາມບາບອັນແທ້ຈິງແຕ່ກ່ອນຂອງເຜິ່ນ ແລະຊື່ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນເຖິງ ຮິດເດດແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໃນການປ່ຽນແປງຊີວິດໃຫມ່.
- 3) **ອະທິບາຍ:** ໂດຍການໃຊ້ປະສົບການຊີວິດຂອງໂປໂລ ທ່ານຈະກ່າວວ່າແນວໃດຕໍ່ບຸກຄົນຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບບັນຫາໃນຄວາມຜິດຂອງຕົນທີ່ໄດ້ກະທຳ. ເລົ່າເຣື່ອງສັ້ນຕໍ່ໄປນີ້. ອາເດລລາ ຣິເວີອາ ມີຄວາມກະວົນກະວາຍໃຈວ່າຕົນຈະຕົກນະຣົກ ເພາະວ່າລາວໄດ້ຍິ່ງພວກບຸ້ນສອງຄົນຕາຍທີ່ເດີນຈອດຮົດຮ້ານເຄື່ອງດື່ມຊຶ່ງລາວເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ຮັດດິຕຣອຍ. ເຖິງແມ່ນລາວເຫັນວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ລາວກໍຢ້ານການຖືກລົງໂທດບາບເພາະວ່າລາວໄດ້ຜ່າຜົນບັນຍັດ 10 ປະການທີ່ວ່າ "ຢ່າຂ້າຄົນ" ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ "ຢ່າຂ້າຄົນ ເວັ້ນເສັຽແຕ່....."
- 4) **ອະທິບາຍວ່າ:** ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ຄວາມລອດພົ້ນໄວ້ສຳລັບທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດຜິດແນວໃດກໍຕາມ.

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 1:12-17

1. ເມື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງເບື້ອງຫລັງຂອງໂປໂລ ທ່ານຄິດວ່າເປັນຍ້ອນເຫດໃດລາວຈຶ່ງເຫສນາສັ່ງສອນຂ່າວປະເສີດຂອງອົງພຣະຄຣິດ?
2. ຖ້າຄົນມີຄະດີຢູ່ເບື້ອງຫລັງຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູແລະມາໂບດຂອງທ່ານ ທ່ານຄິດວ່າຈະໃຫ້ລາວເປັນຜູ້ນຳໃນໂບດຂອງທ່ານໄດ້ບໍ່? ເປັນຫລັງຈຶ່ງເປັນໄດ້? ຫລືເປັນຫລັງຈຶ່ງເປັນບໍ່ໄດ້?
3. ໂບດຂອງທ່ານໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງໄປຍັງຄຸ້ມເຂດຂອງທ່ານຫລືບໍ່?

ຂັ້ນຕອນທີ 4

3. ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງ (1 ຕີໂມທຽວ 1:18-20)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສັກກອ່ານ 1 ຕີໂມທຽວ 1:18-20
- 2) **ຄຳຖາມ:** ເປັນຫລັງຄຳສອນປອມຈຶ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມຈົມ?

3. **ອະທິບາຍ:** ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມຈົມ ພວກເຮົາຕ້ອງມີແຜນໃນການຕໍ່ສູ້ເພື່ອຍືນຍ່າງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນຄວາມຈິງ.
4. **ອະທິບາຍ:** ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ມັກການໂຕ້ຖຽງ, ແຕ່ເຮົາຕ້ອງກະກຽມຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງ. ຖ້າເຮົາບໍ່ເຮັດເຊັ່ນນີ້ ຄຳສອນປອມຈະຄືບຄານເຂົ້າມາສູ່ໂບດຂອງເຮົາ, ເຮັດໃຫ້ຂ່າວປະເສີດມີຄວາມອ່ອນແອລົງ.
5. **ກ່າວສລຸບ**ເຮື່ອງຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມຈົມ. **ຄຳຖາມ:** ຜົນຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມຈົມເປັນຄືແນວໃດແດ່?
ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 1:18-20
 - 1) ເຮົາຕ້ອງກະກຽມແນວໃດແດ່ທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນ?
 - 2) ຖ້າເຮົາຫາກບໍ່ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງ ແມ່ນຫຼັງຈະເກີດຂຶ້ນ?
 - 3) ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ ເມື່ອຄວາມເຊື່ອແບບຜິດໆກຳລັງຖືກສອນໂດຍຜູ້ນຳໃນໂບດຂອງເຮົາ?

ຂັ້ນຕອນທີ 5

ສລຸບ:

1. ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານ "ບົດຮຽນຊີວິດ" ໃນທ້າຍບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ
2. ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຄຳຖາມຂອງບົດຮຽນ "ຂ້າພະເຈົ້າຈະລະວັງຕົວເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບການສອນປອມ" ຢ່າງໃດ? ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນແບ່ງປັນຄຳຕອບຂອງຕົນ.
3. **ກ່າວສລຸບ** "ພຣະຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງໃນບົດຮຽນນີ້"
 - ກ. ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽນເອີ້ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກຍຸກທຸກສະໄໝໃຫ້ຮູ້ຈັກໄ້ແຍກແລະຕໍ່ຕ້ານກັບການສອນປອມໃນໂບດ
 - ຂ. ເມື່ອມີການສອນປອມເກີດຂຶ້ນ, ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄຣິສຕຽນຕັ້ງໝັ້ນຄົງໃນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນ.
 - ຄ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງຂອງອົງພຣະຄຣິດເຫມືອນທະຫານທີ່ດິນນຶ່ງ, ຕໍ່ສູ້ທາງຄວາມເຊື່ອໂດຍຄວາມສຳນຶກເຫັນຊອບອັນດີ.
4. ອະທິຖານປິດຫ້ອງຮຽນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 1 ຕຸລາ 2006 (10-1-2006)

ຈິ່ງຢຶດຖືເອົາຄວາມຈິງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕມທ 1:3-7

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຫລີກເວັ້ນຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມລົງເຫມືອນຢ່າງເຮືອແຕກ ໂດຍໃຫ້ຕັ້ງ
ຫມັ້ນຕາມຄວາມເຊື່ອທີ່ຜັງໄວ້ໃນຂ່າວປະເສີດເຮື່ອງພຣະຄຳພີນັ້ນ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໄດ້ມີຊີວິດອັນຖືກຕ້ອງແທ້ຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າຄວາມຄິດອັນຜິດຈະທຳໃຫ້ຄວາມເຊື່ອອ່ອນແອລົງ.
- ພິສູດວ່າບາດກ້າວທີ່ທ່ານຈະທຳນັ້ນແມ່ນເພື່ອໃຫ້ທ່ານເກີດຄວາມເຊື່ອ ແລະຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອທີ່ແຂງແຮງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກສາຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄຳສອນເທັດໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຊີວິດຂອງທ່ານ ຈອນມີຄວາມຫຼຽງຍາກຫລາຍ. ລາວຈະໄດ້ປະສົບກັບການຢ່າຮ້າງເພາະວ່າແມ້ຮຸຂອງລາວ
ໄດ້ພົບວ່າຜົນກະທົບເປັນຄົນສອງເພດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການຖືກຖຽງກັນຫລາຍເທື່ອ, ການອະທິຖານ, ການອ່ານພຣະ
ຄຳພີ, ແລະການມາຢ້ຽມຢາມຂອງສິດຍາພິບານໃນເວລາ 2:00 ໂມງເຊົ້າທີ່ບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະກໍໄດ້ຮັບເອົາພຣະ
ເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ກໍຕາມ. ໃນວັນທີ່ດໍາລາວໄດ້ປະກາດຄວາມເຊື່ອ ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສ
ມາ. ເມື່ອລາວກັບເມືອບ້ານລາວໄດ້ເລົ່າເຮື່ອງຄວາມລອດພົ້ນຂອງລາວໃຫ້ເອື້ອຍລາວຟັງ. ເອື້ອຍລາວໄດ້ເປັນສະມາ
ຊິກຂອງສາສນານິກາຍນອກຄິດໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ອງຂອງລາວເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ເພາະການສິດສອນທີ່ຮຽນຈາກຄຳ
ສອນເທັດຂອງນາງ. ຄວາມເຊື່ອຂອງລາວເລີຍກາຍເປັນເຫມືອນເຮືອແຕກໃນຂະນະທີ່ດຳລາວຮຸ້ນຮຸ້ນໃນຂ່າວປະເສີດ
ແຫ່ງພຣະຄຳພີ.

ຂ່າວສານໃນທຸກວັນນີ້ໄດ້ແຜ່ໄປສູ່ຄົນທັງຫລາຍ ທັງຄົນທີ່ເຊື່ອແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຕາມຄຳສອນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຈິ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຈິງທີ່ບິດເບືອນໄປ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຜິດພາດ, ທັງໄດ້ໃຊ້ນ້ຳຜ່າຕໍ່ວັດທະນະ
ທັມໃນປະຈຸບັນໃຫ້ຈິດຈາງໄປ. ຄົນທີ່ເຊື່ອຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະຫລີກເວັ້ນຈາກອັນຕະລາຍຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ເທັດນີ້
ໄດ້? ພວກເຂົາເຈົ້າຈະໄຈ້ແຍກຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າແລະການຂໍ້ຕົວຂອງຊາຕານໄດ້ຢ່າງໃດ?

ໃນຈິດຫມາຍເຖິງຕີໂມທຽວຊິ່ງເປັນສິດຍາພິບານຫນ່ວງຂອງເພິ່ນ, ອາຈານໂປໂລໄດ້ມອບບັນຍາອັນສລາດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນຄຳສອນຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງໃນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະຄຳພີ. ເຮື່ອງເຂົ້າ
ປະເດັນ ແລະເຫມາະກັບເວລາ ໃນພຣະຄຳພີນີ້ຈະສາມາດຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ໄດ້ຮູ້ວ່າຄຳສອນເທັດທີ່ທຳໃຫ້ຄວາມເຊື່ອ
ຂອງພວກເຮົາອ່ອນລົງ ແລະຈະໄດ້ດົນໃຈເຮົາໃຫ້ມີບາດກ້າວເພື່ອໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາໃນພຣະເຈົ້າມີແຮງຂຶ້ນ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຄຳສອນເທັດ (1 ຕມທ 1:3-7)

ໂປໂລໄດ້ມອບຫມາຍຕີໂມທຽວໃຫ້ປະຈຳຢູ່ໃນເອເຟໂຊ. ເອເຟໂຊເປັນເມືອງນຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນດ້ານການເມືອງ,

ດ້ານການຄ້າ, ແລະການສາສນາໃນເຂດເອເຊັຽນ້ອຍ. ຄຣິສຕະຈັກໃນເອເຟໂຊກໍເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ສໍາຄັນຫລາຍທີ່ເປັນນາຈາກຈິດຫມາຍສີ່ສະບັບຂອງພຣະຄໍມຟິໄຫມ່ທີ່ຂຽນເຖິງຄຣິສຕະຈັກແລະສິດຍາພິບານ. ຈິດຫມາຍສອງສະບັບເຖິງຕີໂມທຽວ, ຈິດຫມາຍຂອງໂປໂລເຖິງເມືອງເອເຟໂຊ, ແລະຈິດຫມາຍຂອງໂຢຣັນເຖິງຂຽນເຖິງຄຣິສຕະຈັກທີ່ພິບໃນ ພນມຂ:1-7 ເປັນການພິສູດໃຫ້ເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນຍຸກແຮກ. ປະເພນີຂອງຄຣິສຕະຈັກໄດ້ເຮັດໃຫ້ເອເຟໂຊເປັນທີ່ຢູ່ຂອງຕີໂມທຽວ, ໂຢຣັນ, ແລະນາຣີອາແມ່ຂອງພຣະເຢຊູ.

ຕີໂມທຽວອາດຈະຢາກຫນີໄປຈາກເອເຟໂຊ ແລະເດີນທາງໄປກັບໂປໂລ ແຕ່ວ່າຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຖືກຂົ່ມຂູ່ຈາກການສອນຄໍາສອນປອມ ແລະຈາກບຸກຄົນທີ່ມີອໍານາດທີ່ຕໍ່ສູ້ຄຣິສຕະຈັກ. ໂປໂລໄດ້ຫນຸນໃຈໃຫ້ຕີໂມທຽວສົ່ງໃຫ້ບຸກຄົນຈໍານວນນຶ່ງບໍ່ໃຫ້ສິດສອນຄໍາສອນອື່ນ ຫລືນີຍາຍຕ່າງໆ ແລະເຮືອງເຊື້ອສາຍອັນບໍ່ຮູ້ສຽງສູດນັ້ນ. ບັນດາຜູ້ນໍາຄຣິສຕະຈັກໄດ້ປະສົບກັບຄໍາສອນປອມຢ່າງສ່ວນສ່ວນຈາກພວກສາສນາຂອງພວກຕ່າງຊາດ, ຈາກປຣັສຍາ, ແລະຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວຢິວທີ່ຢາກຈະປະສົມແນວຄິດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າກັບທິສດີຂອງຄຣິສຕຽນ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ຈິດຫມາຍຫລາຍສະບັບຂອງໂປໂລໃນພຣະຄໍມຟິໄຫມ່ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນມາ ເພື່ອຕອບໂຕ້ຄໍາສອນປອມເພື່ອວ່າຄຣິສຕະຈັກໃນສມັຍແຮກຈະໄດ້ມີມາຕຖານຂອງຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ.

ນີຍາຍນັ້ນເປັນວັທນະທັມທັມມະດາທີ່ໄປຂອງຊາວກຣີກ ແລະຊາວໂຣມ, ແຕ່ວ່າຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດຄວນຈະບໍ່ປະນີປະນອມກັບການປະປົນກັບນິທານທັມ ແລະປະສົບການທີ່ອີງຕາມຄວາມສົມມຸດທັງຫມົດນັ້ນເລີຍ. ໂປໂລ ໄດ້ເວົ້າເຖິງນີຍາຍ ແລະເຊື້ອສາຍອັນບໍ່ຮູ້ສຽງສູດນັ້ນແມ່ນເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມປະສົງຂອງພວກຄໍາສອນປອມເພື່ອຢາກໃຫ້ມີການຖືກຖຽງບັນຫາເຮືອງນະວະນີຍາຍ, ເຮືອງປະວັດທາງສາສນາຂອງບຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄໍມຟິໄຫມ່ແລະພຣະຄໍມຟິເດີມ. ໂປໂລໄດ້ຮ້ອງການນີ້ວ່າຄວາມເວົ້າຫລືດຽວປະສົງອັນໂຮ່ປໂຍດ. ນັກຄົ້ນຄວາມພຣະຄໍມຟິບາງທ່ານເຊື່ອວ່ານີຍາຍທາງສາສນານີ້ແມ່ນມີຂຶ້ນເພື່ອຈະຮັກສາສາສນາຄຣິສຕຽນໄວ້ໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການພິພາກສາລົງໂທດຂອງພຣະຄໍມຟິເດີມ.

ໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ, ຂ່າວປະເສີດແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມເຊື່ອ, ບໍ່ແມ່ນການຖືກຖຽງອັນໂຮ່ທິດທາງແລະການເດົາຫລືການນຶກຜັນເອົາ. ຄົນບາງຄົນທີ່ຖືກຊັກຈູງດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ອາດຈະຢາກລົດຄໍາຂອງຂ່າວປະເສີດລົງໃຫ້ເຫລືອເປັນພຽງແຕ່ຄໍາສອນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າຈຸດປະສົງຂອງຂ່າວປະເສີດບໍ່ແມ່ນຄວາມສໍາເຣັດແຫ່ງຄວາມຮູ້, ແຕ່ວ່າຄວາມຮັກ, ຄວາມຮູ້ສຶກອັນດີ, ແລະຄວາມເຊື່ອຢ່າງສັດຊື່. ບັນທັດຖານເຮືອງຈິດວິນຍານທັງຫມົດນີ້ຕ້ອງການທີ່ຈະຝຶກຫັດດ້ວຍຄວາມໃຈແຍກໃຫ້ລະອຽດຝ່າຍວິນຍານ.

ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນສມັຍໃຫມ່ໄດ້ປະສົບກັບການທ້າທາຍໃນແບບດຽວກັນນີ້ທີ່ປະກາດຢ່າງຄໍາສອນທີ່ມາຈາກພຣະທັມຄໍມຟິ. ຄົນທີ່ເຊື່ອຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າໃນການເດົາ ແລະການເວົ້າໃນຈຸດປະສົງອັນໂຮ່ປໂຍດ ດັ່ງຄໍາວ່າ, " ພຣະຄຣິດຈະກັບມາເມື່ອໃດ? " ແລະ " ກາອິນໂດເອົາເມັງຢູ່ໃສ? " ພວກເຂົາໄດ້ໄປຕາມທາງທີ່ຂາດປະເດັມແລະຫມາກຜົນເພື່ອໃຫ້ພິຈາລະນາຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຂອງເຂົາເອງ. ພວກເຂົາໄດ້ເບິ່ງກາຍຈຸດໃຈກາງຂອງຂ່າວປະເສີດ, ການງານຂອງພຣະຄຣິດແລະຕົວຂອງພຣະອົງເອງ. ຄົນທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະປະປ່ອຍອັນໃດໃຫ້ເຂົ້າມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຮົາຫລົງທາງຈາກໃຈກາງຂອງຄວາມຈິງແຫ່ງຂ່າວປະເສີດເລີຍ.

2. ຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນ (1 ຕມທ 1:12-17)

ເພື່ອຈະຫນຸນໃຈຕີໂມທຽວໃຫ້ມີຄວາມກ້າຫານຕໍ່ສູ້ກັບຄໍາສອນປອມ ແລະຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນນັ້ນ, ໂປໂລໄດ້ຫວນຄືນເຖິງວ່າພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນໄດ້ທໍາງານຢ່າງໃດໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນເອງ. ໂປໂລອັດສາວົກຜູ້ຍິ່ງໃຫວ່ບໍ່ເຄີຍຂາດສະຕິໃນເຮືອງຄວາມອັສຈັນ ແລະພຣະຄຸນທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮູ້ສຶກຢູ່ສະຖານໃນການທີ່ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຖ່ເອົາເພິ່ນທັງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເພິ່ນໃຫ້ຮັບໃຊ້. ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບຫມາຍ " ຣັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ " ໃຫ້ໂປໂລ (1 ຕມທ 1:11) ອັນເປັນຈຸດມຸ່ງຫມາຍຂອງຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ເສີຍຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກອອກມາເປັນພຣະທັມ. ໃນການຂຽນນັ້ນໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຊື່ຂ່າວປະເສີດວ່າ, " ຄວາມເຊື່ອ " (1 ຕມທ 3:9), " ຄວາມຈິງ " (1 ຕມທ 4:

3; 2 ຕມທ 2:25), " ໂອວາດຄຳສອນ " (1 ຕມທ 1:10; 2 ຕມທ 1:13), " ສິ່ງທີ່ເຮົາຝາກກັບເຈົ້ານັ້ນ " ແລະ " ສິ່ງອັນດີທີ່ໄດ້ຊົງມອບໄວ້ກັບເຈົ້າ " (1 ຕມທ 6:20; 2 ຕມທ 1:14). ຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນເຫມືອນກັບຄວາມຮູ້ອັນຊື່ຕົງບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງສຳລັບການສິດສອນຂອງໂປໂລ ແຕ່ຫາກແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງຄວາມຈິງທີ່ມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງ ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກເອົາໄວ້ໃນພຣະຄັນຟິໃຫມ່.

ຄຳພະຍານຂອງໂປໂລທີ່ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນບາບທີ່ຮ້າຍກາດກວ່າທຸກໆຄົນນັ້ນ ກໍຍັງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, ພຣະຄຸນອັນຫລາຍເຫລືອລື້ນ, ຄວາມເຊື່ອ, ແລະຄວາມຮັກໃນພຣະຄຣິດທີ່ເຜີຍອອກມາໃນຄວາມເຂົ້າໃຈອັນເລິກເຊິ່ງໃນເຮືອງຂອງຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນ. ສຳລັບໂປໂລແລ້ວພຣະຄຸນຈະບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຖືກຖຽງກັນອີກແລ້ວ ແຕ່ວ່າມັນເປັນໄມ້ບັນທັດສຳລັບໃຊ້ວັດແທກເບິ່ງຄວາມຈິງ ແລະເປັນຄວາມຫມາຍທີ່ບອກວ່າອັນໃດເປັນຄຳສອນທີ່ມີຫລັກແລະບໍ່ມີຫລັກ.

ໂປໂລຍັງໄດ້ເຂົ້າໃຈປະສົບການຂອງເພິ່ນໃນເຮືອງພຣະຄຸນວ່າເປັນຕົວຢ່າງສຳລັບທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າສຳລັບຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ. ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າສາມາດໂຜດເອົາຄົນນຶ່ງດັ່ງໂປໂລແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍຈະສາມາດຄົ້ນຜູ້ອື່ນໆໄດ້ເຫມືອນກັນໂດຍບໍ່ກ່ຽວວ່າຜູ້ນັ້ນຈະເປັນຄົນບາບຫນັກຂນາດໃດ! ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໂປໂລໄດ້ເປັນຄຣິສຕຽນຜູ້ຍິ່ງໃຫລ່ທີ່ໄດ້ມີຊີວິດມາ, ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ຍິ່ງໃຫລ່, ແລະເປັນຜູ້ຂຽນຈິດຫມາຍຫລາຍສະບັບໃນພຣະຄັນຟິໃຫມ່ກວ່າຄົນອື່ນໆ, ແລະເປັນຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວໃນຄວາມອົດທົນ, ໃນພຣະຄຸນ, ໃນຄວາມເມດຕາສົງສານ, ແລະໃນໃຫ້ອະພິໄຫດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເພິ່ນ.

ມີບາງຄົນເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຄືຈະໃຫ້ອະພິຍົບບໍ່ໄດ້ແລ້ວເພາະຄວາມບາບອັນຫນັກຫນາຫລາຍໃນອະດີດຂອງຕົນ. ພວກເຂົາໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຜິດ ແລະຕ້ອງການຢາກໄດ້ການອະພິຍົບໂຫດ. ແຕ່ວ່າພຣະຄັນຟິນັ້ນຈະແຈ້ງແທ້ໆຄືວ່າບໍ່ວ່າບາບຂອງທ່ານຈະຫນ້າພິບຽງໃດໃນອະດີດ ພຣະເຈົ້າສາມາດທັງຕ້ອງການຈະອະພິຍົບໃຫ້ກັບທຸກຄົນທີ່ສາຣະພາບບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວກັບໃຈຫນີ້ຈາກບາບນັ້ນເສັຽ, ແລ້ວວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດວ່າຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະອົງພຣະຜູ້ໂຜດ.

ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນທຸກວັນນີ້ຕ້ອງການໃຊ້ໄມ້ແທກຄວາມນີ້ແບບໂປໂລຕໍ່ຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະເຢຊູຄຣິດເພື່ອຈະຕິຣາຄາວ່າອັນໃດຈິງແລະບໍ່ຈິງ. ພວກເຮົາຕ້ອງການໆເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ້ງໃນເຮືອງພຣະຄຳທີ່ສອນເຮືອງພຣະເຢຊູ, ເຮືອງຂ່າວປະເສີດ, ແລະໃນເຮືອງພຣະອຳນາດທີ່ຍິ່ງໃຫລ່ໃນການຫັນປ່ຽນຊີວິດເພື່ອຈະໂຜດ ແລະເພື່ອຈະບໍ່ຖືກຕົວະຕື້ມຈາກຄວາມຄິດທີ່ຜິດ ແລະຄຳສອນປອມ.

ພວກເຮົາສາມາດຈະຍິດຖືຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະຄຸນ ແລະຮູ້ຈັກວ່າອັນໃດເປັນຄວາມບາບໃນອະດີດ ແລະພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຈະອະພິຍົບແກ່ທ່ານຖ້າຫາກວ່າທ່ານສາຣະພາບບາບຂອງທ່ານ ແລະດຳລົງຢູ່ໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ເຫມືອນດັ່ງຜູ້ປະກາດພຣະທັມໂປໂລ ພວກເຮົາສາມາດທີ່ຈະປະສົບກັບການອະພິຍົບ ແລະສາມາດເປັນໂປໂຍດຕໍ່ພຣະອົງໃນການຮັບໃຊ້. ທ່ານໄດ້ຮັບປະສົບການໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່? ຖ້າຫາກວ່າຍັງ, ຈົ່ງສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັຽ.

3. ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງ (1 ຕມທ 1:18-20)

ອີກເທື່ອນຶ່ງ ໂປໂລໄດ້ບອກໃຫ້ຕີໂມທຽວຕໍ່ສູ້ໃນສົງຄາມນີ້ຢ່າງແຂງຂັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຕີໂມທຽວເປັນ " ລູກແທ້ທາງຄວາມເຊື່ອ " (ຂໍ້ 2), ລາວກໍບໍ່ຜິນຈາກການດິ້ນຮົນເພື່ອຕໍ່ສູ້ປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງຂອງຄຣິສຕຽນຕໍ່ການສອນບິດເບືອນຂອງພວກຄຣູສອນເຫັດ. ໃນພາຣະນີ້, ໂປໂລໄດ້ຮວບຮວມເອົາຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມສຳນຶກວ່າຕົນຊອບເຂົ້າກັນ ເພື່ອເປັນອາວຸດອັນແຂ້ມແຂງສຳລັບຕີໂມທຽວທີ່ຈະໃຊ້ໃນການສູ້ຮົບກັບຄຳສອນອັນຕົວະຕື້ມນັ້ນ. ໃນເມື່ອຄວາມເຊື່ອຫາກໄດ້ດັດແປງຄວາມເຊື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງແລ້ວ, ຄວາມສຳນຶກວ່າຕົນຊອບນັ້ນກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງການຟັງຄວາມພຣະເຈົ້າແລະນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ. ຕີໂມທຽວຕ້ອງການທັງສອງຢ່າງໃນຊີວິດຂອງລາວເພື່ອຈະຕໍ່ສູ້ຢ່າງໄດ້ຜົນກັບພວກຄຣູສອນຄຳສອນເຫັດ.

ການພະຍາຍາມທີ່ຈະແຍກແຍະການສອນອັນຖືກຕ້ອງມີຫລັກຈາກການໃຊ້ຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງ
ທົນທຸກທໍຣະມານໃນການເປັນພະຍານແລະການຮັບໃຊ້ຢ່າງດຽວກັບເຮືອແຕກ. ໂປໂລໄດ້ເວົ້າເຊັ່ນດຽວກັບກັບຄົນທີ່
ເຄີຍປະສົບກັບຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມລົງເຫມືອນເຮືອແຕກ ແລະໃນຖ້ານກາງເຂົາເຊັ່ນອີເມນາໂຢ ແລະອາເລັກຊັນໂດ. ຕົວ
ຢ່າງຄຳສອນອັນຜິດຂອງອີເມນາໂຢ ແມ່ນເວົ້າວ່າການຄົ້ນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍນັ້ນແມ່ນໄດ້ຜ່ານຜິ້ນໄປແລ້ວ (2 ຕມທ 2:
17-18). ຄຳສອນທີ່ຜິດຄວນຈະຖືກດັດແປງແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ, ແລະຖ້າຫາກຈຳເປັນ, ກໍຕ້ອງ
ໄດ້ຜ່ານການລົງໂທດດ້ານວິນັຍ. ໂປໂລໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ຊາຕານ, ນີ້ແມ່ນປໂຍກນຶ່ງທີ່ໄດ້ໃຊ້ໃນ 1 ກສ 5:
1-5 ເພື່ອໃຊ້ກັບສະມາຊິກຄົນນຶ່ງຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຂາດສິນທັມ. ຄວາມໝາຍໃນປໂຍກນີ້ແມ່ນໃຫ້ແຍກຄົນນັ້ນອອກ
ຈາກການສາມັກຄີທັມກັບຄົນທີ່ເຊື່ອອື່ນໆ ດັ່ງວ່າທາງຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຮື້ຖອນເອົາການປົກປັກຮັກສາເຂົາອອກຈາກອຳ
ນາດຂອງຊາຕານ. ດັ່ງນັ້ນການກະທຳທີ່ແຍກເຂົາອອກນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ເປັນບັນຫາເຣື່ອງການເສັງການຖືກໂຜດໃຫ້ຜິ້ນຂອງ
ເຂົາ, ດັ່ງສັບໃຫມ່ທີ່ເວົ້າວ່າ " ການຕັດການຕິດຕໍ່ນຳ ". ແທນທີ່ຈະສອນຄົນທີ່ເຊື່ອບໍ່ໃຫ້ອອກໜີໄປຈາກຄວາມຈິງ. ຄຳ
ວ່າ " ສອນ " ນັ້ນປະກອບດ້ວຍຄຳວ່າວິນັຍ, ຫລືອາດຈະເວົ້າວ່າ, " ຮຳຮຽນບົດຮຽນ " ກໍວ່າໄດ້.

ວິນັຍຂອງຄຣິສຕະຈັກບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຈຳກັດສະພາບຂອງຄວາມຜິ້ນຂອງຄົນໃດຄົນນຶ່ງ, ແຕ່ວ່າມັນ
ຄວນຈະພະຍາຍາມໂຖ່ ແລະສອນທັງເອົາໃຫ້ສະມາຊິກຄົນນຶ່ງແລະໝົດທັງຄຣິສຕະຈັກຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມເຊື່ອ
ອັນຖືກຕ້ອງ ແລະການໃຊ້ຊີວິດອັນຖືກຕ້ອງ. ເຫມືອນກັນກັບທຸກໆສິ່ງທັງຫລາຍ, ການສອນວິນັຍໃນຄຣິສຕະຈັກກໍ
ຄວນຈະກະທຳກັນດ້ວຍຄວາມຮັກສເມີ.

ຖ້າຫາກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນທຸກວັນນີ້ຕ້ອງການຈະສູ້ຮົບໃນສົງຄາມແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຕາມພຣະຄົມຜິ້ນ ພວກເຂົາ
ຄວນຈະຮວບຮວມ ແລະໃຊ້ອາວຸດຂອງຄວາມເຊື່ອອັນຖືກຕ້ອງ ແລະການໃຊ້ຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ໃນຈິດໝາຍສະ
ບັບຫລັງເຖິງເມືອງເອເຟໂຊນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍ້ອງຍໍຄຣິສຕະຈັກເພາະຮູ້ຈັກການໄຈ້ແຍກຕໍ່ຄຣູສອນປອມ
ແລະຄຳສອນເທັດຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງກໍມີຂໍ້ຕໍ່ວ່າຕໍ່ພວກເຂົາທີ່ໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມຮັກເດີມ (ພມມ 2:2,4).

ຄຣິສຕະຈັກໃນທຸກວັນນີ້ກໍໄດ້ພົບກັບການທ້າທາຍເຊັ່ນດຽວກັນນີ້ ຈຶ່ງໃຫ້ເຂົາພິຈາລະນາຄວາມຈິງດ້ວຍຄຳສອນ
ອັນຖືກຕ້ອງ ແລະການດຳຮົງຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ຖ້າຫາກບໍ່ຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນຄຳສອນເທັດແລ້ວ ຈຶ່ງໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຂ່າວ
ປະເສີດຂອງພຣະຄູນ ແລະໃຫ້ພິຈາລະນາໃນຄວາມຈິງ, ຄົນທີ່ເຊື່ອໝູ່ຄືກັບໂຢຮັນຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະໄດ້ເປັນຄົນບາດ
ເຈັບສາຫັດເຫມືອນເຮືອທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຫລົ້ມລົງ. ຖ້າເຮົາຕ້ອງການຈະເຂົ້າສູ້ຮົບເພື່ອຄວາມຈິງແທ້, ຄົນທີ່ເຊື່ອແຕ່
ລະບຸກຄົນ ແລະຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍຈະໄດ້ຢືນ ແລະໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ແຂງແຮງໃນຄວາມຈິງຕາມຄຳສອນຂອງ
ພຣະທັມຄົມຜິ.

ອຸປຖິມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsbfc.com ແປໂດຍ V.S.